

σίας. Ἐπὶ τῆτα τε βασιλείῳ ἡ Πολωνία ἔγινε θάλασσαν σφαγῆς, καὶ ποταμὸς αἵματος, ἔχῃ ἔξ αὐτίας τε, ἀλλ' ἐκ τῆ ἀδιακρίτου ζήλου τῶν Πολωνῶν εἰς τὸ νὰ μὴ συγχωρήσωσι τοῖς μὴ Καθολικοῖς ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας, ὅθεν ἀφ' ἧ τοῦ ἡμισυ τῶν Πολωνῶν ἐφονεύθησαν μεταξύ τῆς, διέσχιδι καὶ τὸ βασιλεῖον εἰς τέσσαρα μέρη, τὸ ἐν ἐκυρίευσεν ἡ Ρωσσία, τὸ δεύτερον ἀρπάξε Φριδερικὸς Πρωσίας, τὸ τρίτον ἐδόθη τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, καὶ τὸ τέταρτον ἔμεινεν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Πολωνίας· καὶ ἰδὲ ἡ Πολωνία, ἣτις διὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς, διὰ τὰ πλῆτη, διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν κατοίκων ἦτον καὶ ἐδύνετο νὰ εἶναι ἡ βασιλεύουσα τῆς Ευρώπης, ἐκατασχῆθη ὑποκειμένη εἰς τῆς σκλάβας τῆς. Αὐτοῖς ἐπροξένησεν ὁ τυφλὸς ζήλος, ὅστις μὲ πρόφασιν θρησκείας μεταχειρίζεται τὴν τυραννίαν. Τὴν κατάστασιν τῶν μὴ Καθολικῶν ἐν τῇ Πολωνίᾳ ἴδε κατωτέρω.

§. 17. Ἡ Γαλλία εἰς τὰς παρόντας χρόνους ἐδιοικεῖτο ὑπὸ Λυδοβίκου ΙΕ΄. καὶ Ιζ΄. Εἰς τῶν καιρῶν αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Γαλλίας ἐταράττετο ἀπὸ τὰς διχονοίας καὶ ἀδύλομαχίας τῶν δεχομένων καὶ μὴ δεχομένων τὴν τῆ Κλημεντος διαταγὴν, διωγμοὶ καὶ καταδρομαὶ καθ' ἡμέραν ἐγέροντο κατὰ τῶν μὴ δεχομένων, εἰς τρόπον ὅτι ἐφθάσαν νὰ ὑπερῶσι τῆς Χριστιανίας τῶν θείων μυστηρίων ἕως καὶ εἰς τὰ ὀλίθια τῆς ζωῆς, καὶ πολλοὶ ἀπέθνησκον χωρὶς τὴν μετάδοσιν τῶν μυστηρίων, ἕως ὅτε ὁ βασιλεὺς ἠναγκασθῆ νὰ διορίσῃ αὐτηρῶς τὸ νὰ μὴ τολμήσῃ τις πλεόν, ἕτε λέγον νὰ εἴπῃ περὶ αὐτῆς τῆς διαταγῆς, εἴτε ἐπὶ κακῆ, εἴτε ἐπὶ καλῆ. Οἱ Οὐγονόται ὑπέφεραν μέγαν διωγμὸν ἐπὶ Λυδοβίκου ΙΕ΄. ἐπειδὴ ἠκούθη λόγος ὅτι εἰς Λιγγυαδόχων μέλλει νὰ λάβωσιν ἄδειαν νὰ πράττωσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, διὰ τῆτο ὁ βασιλεὺς δόγμα κατ' αὐτῶν ἐξέδωκεν ἀπιγορευτῶν αὐτοῖς ἔχῃ μόνον νὰ πράττωσι παρρησία τὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἀλλ' ἕτε ἐν τῷ κρυπτῷ ἢ ἐν ταῖς οἰκίαις. Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐδίωξε τὰς Γιησιβίτας ἀπὸ πασαν τὴν Γαλλίαν, εἰς τῆτο ἐντεσάδι Κλήμης ΙΓ΄. μὲ μίαν τε βέβλαν καὶ τρία δευτικά γράμματα, ἐπικυρῶντα τὴν αὐτὴν Ἐταρεία, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δὲν εἰσηκόδη, μάρισα τὸ Παρλαμέντον τῆς Προβέντζας ἔκαυσε δημοσίως διὰ χερῶν τῶν διμῆς, αὐτὰ τὰ δογματικά γράμματα τῶν Ἀρχεῶν Ἀρχιερέως τῆς νεωτέρας Ρώμης Κλήμης ΙΓ΄. τῷ 1764. Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Λυδοβίκος ΙΕ΄. ἐπληγῶδη τῷ 1757. ἀπὸ ἑνα μωρὸν καὶ δεισιδαίμονα Θωμᾶν Ροβέρτον Δάμιενος λεγόμενον, ἔχῃ ὅμως θανασίμως. Ἰδε τὴν ἐτήσιον ἰσορίαν, Ἐγκυμιενος λεγόμενον, ἔχῃ ὅμως θανασίμως. Ἰδε τὴν ἐτήσιον ἰσορίαν, Ἐγκυμιενος λεγόμενον, ἔχῃ ὅμως θανασίμως. Ἰδε τὴν ἐτήσιον ἰσορίαν, Ἐγκυμιενος λεγόμενον, ἔχῃ ὅμως θανασίμως.

§. 18. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τὸν Γεώργιον Β΄. ἀποθανόντα τῷ 1760. ἐβασίλευσε Γεώργιος Γ΄. εἰς τῶν ὁποίων τὸν καιρὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ἠσύχαζεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐκαταγίνοντο πάντοτε εἰς

Γαλλίας
κατάστασις.

Ἀγγλίας
κατάστασις.

